

ИЗТОКЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политическо-общественъ и културенъ животъ.

Тарифа на обявите:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
съдебни по 1 лв. на дума:
търг. реклами, честитки,
некролози, об. за годежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

ЗА КАКВА БЪЛГАРИЯ КОПНЕМЪ НИЕ МЛАДИТЪ

Следвоенното поколѣние е ни доведе разединението, и поколѣние на здравия, зрѣль реализъмъ. Горчивиятъ опитъ, който му дадоха условията презъ и следъ войната, го научи да гледа действителността право въ суравия ѹ образъ. Но то не е разочаровано; защото е сило. И неговата сила произтича отъ реалистичното му съзнание за действителността, която не е романтично видение на красата и хармония, а единъ свѣтъ на противоположни и бушуващи сили, които трѣбва да бѫдатъ доведени въ равновесие и наложени въ правилна посока.

Следвоенното поколѣние прояви своя реализъмъ въ много направления. Достатъчно е да поменемъ нѣколко.

На първо място, то прояви едно рѣзко отрицателно отношение спрямо партийно-парламентария редъ. Преди 19 май съществуваха младежки движения, чиято идеология имаше за основа тъкмо отрицанието на тая редъ.

Увлѣченето въ спорта и въ туризма, е друга характерна проява на здравия реализъмъ, на следвоенното поколѣние. Въ това увлѣчение, отъ една страна се отразява презрението на младото поколѣние къмъ седящия, удобенъ животъ и къмъ глупавите и нечовѣшки партийни борби въ миналото, а, отъ друга страна, — неговата грижа за здравето и силата, безъ които е немислимо да се изплува въ живота, който то схваща като борба.

Следвоенното поколѣние нестрада отъ максимализъмъ. Неговите лични и обществени мечти и идеали се движатъ въ кръга на възможното и осъществимото. Неговиятъ национализъмъ е просвѣтенъ и примирителенъ; неговите социални тежения не избиватъ въ крайности.

Следвоенното поколѣние е освободено отъ енциклопедическиятъ и космополитически залитания, които бѣха тъй характерни за предвоенните поколѣния. И тукъ то е напълно съ духа на времето. Новото време иска люде съ характеръ и съ основна подготовка въ дадена областъ, а не — повърхностни и неустойчиви екцилопедически „речници“. Наистина, за нѣкои, това поколѣние може да не е толкова „духовно“ и „идеалистично“, но, въ действителностъ, то си има своите идеали. Неговите идеали, обаче, се движатъ въ кръга не само на възможностъ, но и на реалнѣ нужди на нацията и държавата.

Но какви идеали имаме ние, които принадлежимъ къмъ това поколѣние? За каква България копнѣмъ ние младите?

За една България, която да бѫде вътрешно сплотена и единна. Съ единъ общъ националенъ идеалъ, съ една общава за творчество и напредъкъ. Ние видѣхме до кѫде

ини доведе разединението, и затуй всичките ни сили сѫ наложени на най-вече къмъ единението на нацията. Но, отъ друга страна, ние знаемъ, че сѫществуватъ креещи социални противоречия, които биха спънали всѣко усилие къмъ обединението на нацията ни, ако бѫдатъ пренебрегнати. Затуй ние копнѣмъ за една Социално справедлива дърнава.

Ако не по пътя на съзнанието и доброволното съгласие, ние ще вървимъ по пътя на принудата, но ще стигнемъ до тая социално обновена и обнадеждена България, която е идеалъ на идеалитъ ни.

Ние копнѣмъ за една просвѣтена България, която да има съзнание за историческото си призвание и воля за културното си самоутвърдяване.

За една България, която да бѫде уважавана отъ близки и далечни страни и която да отстоява твърдо и неотконно справедливите искани предъ външния свѣтъ.

За една България, чието стопанско производство да бѫде модернизирано и нагодено съобразно нуждите на страната и търсенията на чуждите пазари, за да бѫдатъ така задоволени всички стопански съсловия и особено — селяните, които сѫ най-здравата опора на страната ни.

За една България, която да бѫде физически здрава, бодра и силна. Да не остане нито едно село, въ което да не проникнатъ грижитъ за здравето и за правилното тѣлесно възпитание.

За една нравствено обновена България, въ която безчестните държавници и чиновници да бѫдатъ невъзможни. И още: една България, въ която първата добродѣтель да бѫде доблестъ.

Днешното време се нуждае повече отъ всѣкога отъ герои, чийто героизъмъ ще се прояви въ доблестния и откритъ жестъ. Ние се настичимъ на хитриванията и „гъзвидостъта“, на ония, които, все пакъ не смогнаха да надхитрятъ живота; и сме петимни за единъ обществено-политически животъ, пропитъ отъ духа на мъжествената откровеностъ.

За тая България ние не са-мо копнѣмъ; ние работимъ. И, до колкото е възможно, се боримъ, — изпълнени съ съзнатието, че тя принадлежи на насъ и ние — на нея.

Петър Драгоевъ.

НАЗНАЧЕНИ СЛИВЕНЦИ инженери. Назначени сѫ: инж. Райчо Казаковъ — при Бург. обл. инженерство, инж. Рачо Димитровъ за завед. службата водо-снабдяване и канализация при щъщото инженерство и Руси Николовъ при техническото бюро въ София.

ПАН. ДАНЧЕВЪ

Точно година следъ акта на 19 май единъ отъ първите дейци, на който бѣше и той, е уволненъ отъ високия и отговоренъ постъ, който заемаше. Административниятъ животъ въ Бургаска областъ пакъ ще тече и ще се развива и безъ него машината не ще спре. И за нейния добъръ животъ, всѣки обективенъ гражданинъ ще пожелае само едно — ръководните качества да бѫдатъ тѣзи, които имаше и прояви въ продължение на 12 години Панайотъ Данчевъ.

Не искаемъ да правимъ хвали и ласкаелства, защото Окръжниятъ Управител, Народниятъ Представител и Областниятъ Директоръ Данчевъ не се нуждае отъ такива. Неговата служебна и обществена дейностъ сѫ известни на всички въ областта — отъ дълбоките гори на Малкотърновския край до бедните планински колиби въ Котленско, отъ далечните Елховски краища до Сливенския балкан и Ново-загорски

полега. Нѣма село, кѫдето той не е ходилъ, нѣма споръ между села, който той да не познава. Единъ истински интелигентъ и компетентенъ администраторъ, познаващъ добре областта съ всички нейни болки и нужди.

Не знамъ дали биха могли да се взематъ по бѣзи и разумни мѣрки за изхранването на гладувашото население, отъ тѣзи, които взе директора Данчевъ и въ резултатъ, на които се прогони черната сѣнка на застрашаващия селата

гладъ.. И сега, напуштайки поста си, той пакъ не забрави да иска настойчиво храна за изхранване на нуждащото се население.

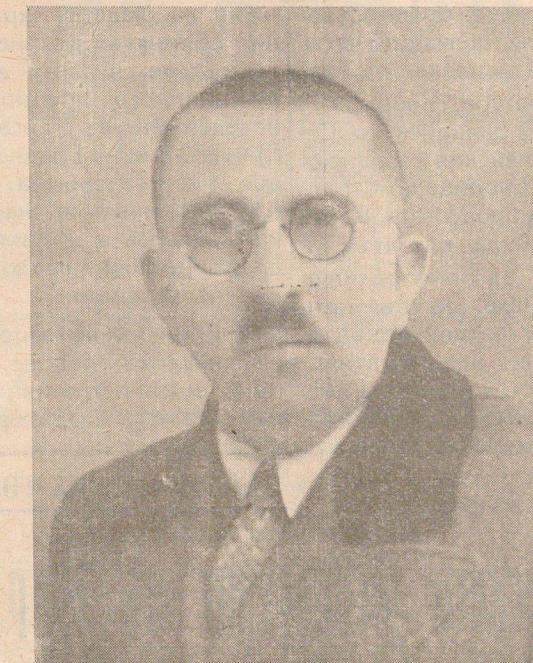
За неговото разбиране за смисъла и сѫщността на 19 май, не като дата, не като откъснатъ вътрешно-политически актъ и стълба за кариера и ограничени домогвания, а като система и отношения за изграждането на България, ще посочимъ думите му, казани на стопанско — административната конференция, въ Сливенъ на 5 и 6 мартъ т. г.: „Обновление на България се състои въ довѣрието и вѣрата на българина къмъ българския интелегентъ, който днесъ е призванъ да води доблестно и компетентно сѫдбинитъ на държавата си.“

Сливенъ е гордъ, че Панайотъ Данчевъ е неговъ синъ, и държавата ни, винаги, когато же-лае да върви къмъ въходъ, а не да се губи въ тъмнините на партизанско, групово или лично управление, ще има нужда отъ хора като него.

A.

МѢДРИЯТЬ ЦАРЬ

оперета въ 3 действия отъ М. Тодоровъ, либрето Й. Богдаръ, текстъ Д. Немировъ

На 18 т. м. въ салона „Зора“ бѣ изнесена отъ учениците при тухашните гимназии, оперетата „МѢДРИЯ ЦАРЬ“ на Мирослав Тодоровъ.

Трѣбва да се отбележи, че заслугите на този нашъ съгражданинъ за развитието на българската оперета ще бѫдатъ тепърва оценени. Започвайки презъ 1916 г. съ „Картини изъ войны“ до днешъ, подъ неговото вдъхновено пение, сѫ излѣзли повече отъ 15 оперети, въ основата на които лежи не само вдъхновеното творческо призвание, но и самобитността на единъ рѣдъкъ музикаленъ талантъ.

Оперетата „Мѣдриятъ царь“ се поставя на Сливенска сцена втори пътъ. Достоинствата ѝ се изтъкнаха преди три години, отъ когато нейната непосредственна и свѣжа музика кръстосва сцените на всички голѣми градове у насъ.

Не ще бѫде излишно да се повтори, че като музикално и драматично дѣло, „Мѣдриятъ царь“ заема преднина въ цѣлата сценична музика, че идеята на страната на сѫщата, добре овладана и възсъздадена отъ автора, представлява богатъ източникъ за драматично разнообразие, че това именно е позволило на г. М. Тодоровъ да развие богато и неограничено лайтмотива на самата оперета, да го разнообрази и съчетае удачно въ всички възможности за едно смѣло и майсторско творчество. Покрай другите достоинства на тази композиция, трѣбва да се отбележи простотата и сполучливото настроение на действието, неговата непринуденостъ, ефектъ и хумора, съ които е пропита тя.

М. Тодоровъ има не една

майсторски написана оперета. Лишно е да споменаваме „Киберитопродаачаката“, „Братя ле беди“, „Рубинъ“, „Вѣтрената мелница“. Всѣка една отъ тѣхъ отбелѣзва повишения успехъ на автора, дѣлобчината на чувство, съ които ги е творилъ, самобитността и творческия замахъ. „Мѣдриятъ царь“ носи достоинствата на зрелия талантъ, вѣнеца на музикалното му творчество.

За играта и постановката може да се каже само хубаво. Любителите — участници надхвърляха чертата на възможностите и очакванията. Всички играха съ любовъ и топлота, вложиха всичката си школска жаръ и артистичностъ. Трѣбва да се похвали искренно ученичката Кожухарова за върното третиране на ролята, за вѣщото и сърдечно изпълнение.

На публиката се наложи крайно симпатичното държане, пѣсенъта и дикцията на подпоручикъ Икономовъ. Затрогващите кадифения гласъ и простотата въ изпълнението на ученика Биневъ. Добре познать отъ „Рубинъ“, прояви се и г. Николовъ. Всички останали хористи, смѣшици и фигуранти извикваха възторгъ.

Особена похвала заслужаватъ: Директора на гимназията г. Б. Бончевъ за протекцията и усилията, за блѣскавия резултатъ, г. Ц. Тинева — за г. г. Костичковъ, Ат. Георгиевъ и Ф. Мариновъ за сценичната уредба и драматичния приносъ.

На Мирослав Тодоровъ трѣбва да се каже: „Любимецъ въ най-вдъхновенитъ музи, твори и събуждай човѣшката душа!“

B.

ПОДОБАВА ЛИ НА СЛИВЕНЪ СЕГАШНАТА ОКОЛИЯ?

Сливенъ е изключително консумативъ центъръ. Той е големъ промишлено-винарски градъ: снабдява околните си села съзанятчийски произведения и консумира всичко, що тъй произвежда. Вързката между него и околните села е напълно естественна, чисто стопанска. Напротивъ, околните му градове — Нова-Загора, Ямболъ и Карнобатъ, въ основата си земеделъски, стопански тъй имъ връзки съ околните села съ слаби, чисто административни.

На времето изглежда, турци тъй по-добре схващаха отъ настъпаващите въпроси, та даваха големи привилегии на производители и търговци, затова Сливенъ като големъ консумативъ центъръ се заобикаляше отъ голема околия (кааза) и санджакъ, който се просигираше отъ ЗАРА до Черно-море, отъ градовете задълбочината до далечната Одринска кааза. Населението отъ селата: Търдица, Кортенъ, Омарчево, Каракюрдъ, Хамзоренъ, Сейменъ Медвенъ, Стара-Ръка, Беброво, и тия около тъй, не само продоволстваше съ съестни продукти Сливена, но и административно — повечето отъ тия села влиза въ Сливенската кааза. Сливенъ тогава ядеше кортенска загария и пиеше карджаски вина!..

Следът Освобождението гра- ниците на България се стъсниха. Докато нѣкогашния Сливенски мютесарифликъ имаше главна осъзнатието западъ, следът Освобождението — Сливенски окръгъ взема неестествено направление отъ северъ къмъ югъ. И въ окръга, въмѣсто да влиза, зависящъ отъ него стопански и културно, села отъ Еленско, Ново-загорско, Ямболско, Карнобатско и Котленско, придоха му се лишенето отъ шосета и желѣзници, околии — Елховска, Каваклийска и част отъ Ямболска, преди Освобождението съставляващи част отъ Одринската кааза, съ на-селение по култура, говоръ, обичаи, чуждо на балканското. Селата на Сливенския стопански районъ отъ Търдица до Странджа и отъ Беброво до Каракюрдъ, въмѣсто да влиза въ Сливенската административна околия, пръснаха се въ петъ разни административни околии. Обаче, въпреки неестествено-то имъ присъединение къмъ градове чужди на стопанските

имъ интереси и култура, тъй продължаваха съ продукти си да продоволстватъ Сливена.

Макаръ засегнати търде чувствително отъ тая неправда, сливенци на времето не реагираха: поради заслуги къмъ отечеството, големината и малото на града си, тъй не предполагаха въроятно последното да ги забрави. То, обаче, благодарение на неразбранична демагогия, не само имъ влезе съществуваща отъ във-ве окръгъ и съдъ, но ги остави съ околия по население и пространство уникумъ въ страната, — между всички най-малка по население и пространство! До като има околийски центрове — села отъ по стогина къщи и околии съ десетократно селско население, Сливенъ съ население отъ 31,000 жители има сколия само отъ 39,000 жители! Сливенъ по население почти пети градъ въ България, има единствената въ страната околия, съ население равно на градското. Същинска сегашна Австрия — на която градското население е равно на селското и за съществуванието си се нуждае отъ въчни подаяния.

Сливенъ съ сегашната си малка околия прилича на човешки трупъ съ голема глава и търбуха, а ракитични крака, големъ джбъ — съ изрѣзани корени. Макаръ големъ воененъ, духовенъ и автомобиленъ центъръ, оставилъ е да се издържа отъ нищожна по население и възможности, околия. Срещу тия административни неправди, ний имаме областни градове съ двойно по малко население, снабдени отъ държавата съ всички видове държавни учреждения, съ околии по стотици хиляди население, безъ стопанско бѫдаше, които при пребояването не показватъ никакво увлечение на населението си.

За да бѫдемъ кратки и не ни обвинявай въ невѣрност, посочваме числата взети отъ официалното пребояване на населението въ България (1934 г.) — издание на Главната дирекция на статистиката. За пръвътъ сравняваме населението на Сливенъ и колицата му съ други по важни градове и околии въ страната.

1. Сливенъ по отношение на околийските градове въ съседните административни области — Бургасъ и Ст.-Загора.

ПОЛИТИКАТА НА ГОЛЕМИТЕ

Жанъ Роже

ИТАЛИАНСКОТО РАЗШИРЕНИЕ ВЪ АФРИКА

Редакцията поднася на читателите въ перводът статията на известния френски публицист г. Жанъ Роже, която отразява становището на французската обществена и политическа мисъл къмъ политиката на Италия, спрямо сръдиземноморските интереси на Франция. Тя създържа и обективна причинност и същина на актуелния итало-абисински споръ, който по настоящемъ занимава дипломатически канцеларии, ще бѫде обектъ на разискване и отъ О. Н., а може, би ще донесе и нѣкои изненади въ надалечно време, ако не заврши по правилото за отношенията между вълка и агнето. Защото идиличната Абисиния, колкото и да се въоръжава, съ пушки и аероплани и колкото многочислени големи войници да има, все пакъ е едно черно агне за римската вълчица!..

Г-нъ Мусолини неочекваше, че неговата голема речь въ второто петгодишно събрание на фашистката партия ще предизвика толкова големо разочарование въ Франция. Дучето съмѣта, че следния пасажъ отъ речта му не се отнася специално до настъпващите: „Историческите обекти на Италия съ Азия и Африка. Духовните и естествени разширения тамъ целятъ издигането на тъхната стойност и разпространение

благата на цивилизацията... Това право и този дълъгъ се налагатъ най-вече на Италия... Нашето желание е, щото дошлиятъ вече тамъ, си ти, задоволениятъ и консерваторитъ да не препятствува на духовното, икономическо и политическо разширение на фашистка Италия“. Да допустимъ, че е така и за да се убедимъ, нека хърлимъ бѣгътъ погледъ върху условията на това италианско разширение въ Африка.

Население на:

града	околията
Айтосъ	8,694
Елхово	5,098
Карнобатъ	9,500
Котель	3,176
Мал. Търново	3,614
Поморие (Анхиало)	5,081
Сливенъ	30,683
Срѣдецъ (Карабунаръ)	3,049
Ямболъ	25,125
Ардино (Ортакъй)	1,014
Борисовградъ	4,350
Ивайловградъ	2,084
Казанлъкъ	15,097
Крумовградъ	692
Кърджали	7,809
Момчиловградъ	1,792
Нова Загора	9,655
Свиленградъ	9,333
Стара-Загора	29,857
Харманли	8,114
Хасково	26,622
Чирпанъ	11,308
и пр.	

2. Сливенъ по отношение големите околийски градове изъ останалия област.

Шуменъ	25,734	74,031
Враца	16,477	108,376
Видинъ	18,599	71,250
Ломъ	14,807	95,851
Пловдивъ	100,485	163,001
Пазарджикъ	23,387	94,034
Г. Орховица	8,770	87,411
Елена	2,648	49,795
Плевенъ	31,764	118,446
В. Търново	14,100	113,014
Кюстендилъ	16,386	81,524
Дупница	16,071	74,907

Отъ всички тукъ посочени градове, па и останалия въ страната, нѣма градъ по онеправданъ и икономически зле поставенъ отъ Сливенъ. Всички тия градове иматъ население 2, 3, 4, 5, 6 даже 12 пъти по-малко отъ околията имъ. До като Сливенъ има население, колкото околията си, съседните нему, живущи съ него въ конкуренция, градове иматъ: Ямболъ — 3 пъти, Карнобатъ — 5 пъти, Котель и Нова-загора — 7 пъти, а Елена — 12 пъти по-малко жители, отъ колкото са-мите околии. Значи, на земедѣлските центрове, каквито съ по-вечето наши градове, администрации съ дадени 5 до 10 пъти повече селяни, пакъ земедѣлци, отъ колкото на нуждающимъ се отъ произведенията имъ, промишленъ Сливенъ. Той впрочемъ пакъ консумира производенятия имъ, но административно се лишава отъ тѣхните културни и стопански блага.

Ако административното дѣление спрямо Сливенъ бѣ спрѣдливо и търпимо, нѣмаше свѣтовните промишленни държави да се борятъ за приобщение на консуматори къмъ производството си; нѣмаше Япония да заграбва Манчукуо, Германия — да руши Версаилски миръ, а Англия — да владѣе свѣта? Сливенъ би тър-

ГИМНАСТИКА И УЧИЛИЩЕ

Какъ работи III-а Слив. прогимназия.

Сливенска прогимназия. Следъ като се виждали картини, изобразяващи подобните гимнастични сутрини въ западните народи, трѣбва да присъствувате на тия въ III-а прогимназия. Подобието съ тѣхъ ще ви почуди и зарадва.

Учениците на цѣлата прогимназия бѣха наредени на училищния дворъ. Близо 600 ученика. Инструкторът — г. Мундровъ, бѣ стїпъль на единъ прозорецъ на долния етажъ и отъ тамъ командува. Кажди енергични, команди, съзнателни стегнати, дисциплинирано изпълнени. Упражнения на стїпалата, кръста, китките, шията, гръдените мускули, дълбоки дишания. Пъхтятъ като локомотивъ, забелязва шаговите единъ отъ учителите.

Примѣръ, достоенъ за подражание!

Нѣкои очакватъ да станатъ чудеса. Ние не ги очакваме. „Чудото“ е плодъ на дълга, съзнателна неуморна работа! Га е започната.

Д-р Ст. Кадиевъ.

пѣль сегашната си бедна и микроскопическа околия, ако бѣше въ състояние да задоволи неговите културни и стопански нужди. Като не задоволява нуждите му, противъ нея се поставя самия градъ, околните села и народна култура, а главно — конфигурацията, а даже геологията, на околния сливенски теренъ. Развитието шосейни и ж. п. съобщения говорятъ за една Сливенска околия отъ по-голема по-върхина и население. Ако нѣкога му се заграби окръга, право му на една голема околия никой не може и не трѣбва да оспорва. Това се диктува отъ добре разбрани държавни интереси: много по-добре е да запазишъ съществуващото отъ рушение, отъ колкото да създавашъ ново, също неоправдано!

Сливенъ лежи въ полите на Ст.-планина, като срѣдище на Търдишка, Сливенски и Котленски балкани, разположенъ върхъ общирното Сливенско поле, простиращо се между Ст.-планина и Срѣдна гора, прорѣзано отъ р. Тунджа и подбалканската ж. п. линия, съ граници — западно Търдишкото, източно — Странджанското блато. Разположенъ въ тая

административна околия, пръсната изъ Балкана и обширното поле, има Сливенъ за стопански и административни центъри. Тѣ желаятъ и трѣбва да влѣзватъ въ сливенската административна околия, а не да бѫдатъ пръснати въ петъхъ чужди, по култура и стопански интереси, околии. Селата западно отъ Сливенъ — Търдица, Сборище, Изт. Шивачево и др., съ свѣрзани направо съ Сливенъ по шосе и желѣзница. Селението, дошло сутринъ съ каруца или влака, вечеръ се връща обратно дома си. И тѣ драгоизвестно желаятъ присъединение си къмъ Сливенъ и нѣколко пъти вече пращатъ въ областта и Столицата депути и резолюции съ хиляди подпици за присъединение къмъ Сливенъ, обаче... „Царь далеко—Богъ високо!“

Интересно: Сливенскиятъ Окр. Сдѣл се унищожи съ декретъ, а когато населението отъ сливенския край заяви спрѣдливите си стопански и културни изкани за присъединение къмъ майката

— градъ, никой не се вслуша. Архитектъ К.

надминава това на емигранти. Крайния резултатъ: въ края на февруари 1934 г. — 1,160,000 безработни. Фашисткото правительство не бездействува. Подъ негово ржоводство Италия трескаше работи за самозадоволяване съ хранителни продукти. „Борбата за жито“ е почти спечелена, а успоредни усилия закрилятъ и индустриното развитие. Всичко това съ, обаче, само дългосрочни палиативи. И нѣма друго срѣдство за облекчение, освенъ пакъ емигрирането.

Но кѫде да се емигрира, когато Европа и Америка съ положително затворени? Оставатъ колонии! Италианските такива: Еритрея, Сомалия и Триполитания съ всички нови колонии. Усмиряването на последната, отнета отъ турците през 1911 г. се привърши едва през 1922 г. съ унищожаването на дивото мюсюлманско племе Сенусий, което въ продължение на 11 години принуждаваше италианците да бѫдатъ въздетели само въ нѣколко краибрѣжни пункта. Така да се каже колонизацията „неизмѣ-

НАШАТА ДУМА

Възраждане на духа

Сполучливо или несполучливо, право или криво, нашият народ бъше и продължава да биде раздължен на народ — маса и интелигенция.

Подъ народъ — миса, или само народъ, разбираха хората на физическия трудъ — работи, които отдаватъ своя трудъ или произвеждатъ непосредствено благата, предназначени за широка консумация.

Интелигенцията, това пъкъ бъде „образованата“, „съзнателната“ част отъ народъ, „интелектуалите“, както сали се нарекоха напоследъкъ, която ръководеше културния и политически животъ, донасяше и прилагаше „идеи“, която законъ, изграждаше изобщо съдбата на плетето ни.

Казахме: интелигенция и народъ бъха раздълни — обезврърен народъ и отречена интелигенция. И това раздължение не донесе нищо добро, нито за едната страна, нито за другата, най-малко пъкъ за българската общност. А това не тръбва и неможе да продължи. И тукъ е имено смисъла на повика за върщане къмъ идейта на Възраждането — координиране усилията, сръдствата и духа на народа, въ неговата цълостъ, и поставянето имъ въ услуга на нациите за по свътли джадиди.

Защото все по тъжни съдът дънь на дънь на събитията, които се разкриватъ върху посивлия экранъ на българ-

ската действителност. И по коленията, които идватъ, ставатъ все по обезвързани, по хилястично настроени. А материјата шедствува и пленява съ низъкъ поклонъ душата...

Нуждно е възраждане на духа. Повсеместо възраждане. Възраждане, каквото изигра преди близо 2,000 години християнството, каквото направихъ Фихе и мислителите — идеалисти въ Германия и Франция съ своите възвания за реабилитацията на духа надъ затъмнения кръстъ на Кабани и Мошонта, възраждане по примера и смисъла отъ времето на Раковски, Дръ Селимински, Ботева.

Днесъ, повече отъ всъкога, съ нуждни на България хората съ повече идеализъмъ, съ повече въра, съ повече себеотрицащие. Потърсете ги — такива има. И най-важното — създайте ги. Всъки денъ идватъ нови фаланги. Тълько идватъ съ чувството за апостолската мисия, която имъ предстои. Оценете ги, използвайте ги, но не както до сега...

Направете това, възродете духа на народа — нъщата са ми ще се преустроятъ.

Нека дружно да заработимъ за възраждането и на този духъ, ако искаме да видимъ страната ни въ по-горните редове на културното развитие, осигурена във свойстви исторически и естествени права.

„Изтокъ“

Нашата околия

С. Самуилово

Гостуването на Слив. юнаци

Въ желанието си да основе селски юнашки чети, Слив. д-во „Юнакъ“ на 19 т. м. посети селото ни. Цълото село празнично, настроение, очакващо скъпите гости. Последните пристигнаха къмъ 10 ч. начало съ музика. Тълько бъха посрещнати на края на селото отъ учениците, а предъ общината приветствувани отъ кмета г. Н. Дачев. Къмъ 11 ч. на площада подъ петъковните дъждове се устроиха юнашки игри, пристичането на цълото село. Юнаците дадоха съвършество въ игрите, изпращани съ ръжкопълъкане. Впечатлението у Самуил-

ловци бъше отлично. Следът игритъ къмъ 12 ч. юнаците се наоѓдаха въчилището. Тукъ г. Д. Роховъ, водачъ на групата, пи наздравица за бъдещия „Самуиловски юнакъ“ и каза нѣколко думи за него, на които отговори кметъ. Отъ 2—5 ч. юнашката музика свиря народни хора изпъстрени отъ юнаци, юнакини, селски моми и ергени. Къмъ 5 часа потеглиха обратно за Сливенъ изпратени отъ цълото село. Отъ Сърдечния Самуиловски приемъ гостите отнесоха съ себе си мили спомени, а селото дълго ще говори за това тържество.

Д. Г.

Гдото нѣма гори, нѣма красота.

рима и неизбѣжна задача“ започна трудно — въ Триполитания съ опозитории само 40,000 хектара, а въ всички италиянски колонии има само 35,000 италиянци. Едно дѣло търде продължаващо, единъ бавенъ отдушикъ за метрополията, въ ограничените рамки на полупустинни територии.

Тогава? — Въ северна и умърена Америка има едно мнозинство, отъ около 200,000 италиянци, отъ които 52,000 съ въ Египетъ, който силно засегнатъ отъ кризата, неможе да прибере повече пришелци; 95,000 съ въ Тунисъ 40,000 съ въ Алжиръ и 15,000 въ Мароко. При това, северна французска Африка е вече икономически насытена съ население. Кои съ тогава благоприятните африкански области, за заселване съ европейци? — Оставатъ високите плати въ тропически и екваториални земи, където климата е умърена, поради височината. На първото място е Абисиния. Въпреки трагичния походъ презъ 1896 г., фашизът на нѣколко пъти има вече желанието да го повтори,

което може би щъше и да стане, ако не бъде влизането на Абисиния въ О. Н. Последната виждайки опасността, взема мѣрки, слизавайки се съ Япония чрезъ договора отъ 1931 год. и други съглашения, като ѝ отстъпи грамадни земи за памучна култура и за заселване на японци, затваряйки по този начинъ възможността на Италия за търговски дебушета и преселване на италиянци. Тукъ е причината за недавната страшна язъд на Дуче, който провъзгласи новата желаща опасност.

Следът невъзможността за пълно разполагане въ Абисиния, оставатъ високите плати на Уганда, Кения, Танганайка, Ангола, Родерця, които съ удобни за заселване отъ бѣли, поради добрия климатъ, плодородна земя и слабонаселеност. При това колонизирането на тъзи области, при надлежащи на Англия, Белгия, Южноафриканските доминиони и Португалия не създава още опасността да изправи Италия срещу Франция. А положението на Танганайка е особен-

ГЕНЕРАЛЪ ЛУКОВЪ БЛАГОДАРИ

Директорът на III прогимназия въ Сливенъ е получилъ следното благодарствено писмо отъ Генералъ Луковъ.

Многоуважаемъ г. Директоре, Неизказано съмъ признателъ Вамъ, на уважаемите Ваши учители и учители и на милите Ви ученици за толкова многото топлота и сърдечностъ, съ които удостоихте менъ и жена ми при раздѣлата ни съ незабравимия Сливенъ. Увърявамъ Ви, господинъ Директоре, че азъ не съмъ заслужилъ такава привързаностъ. Азъ само обичахъ Вашите прекрасни ученици и дълбоко уважавахъ Вашите благородни сътрудници въ трудното положение на народната просвета, и никога не ще дръзна да претървамъ своята загриженостъ за съдбата на бедните сливенски деца съ бащинското сърдечното настой.

Грамадата цвѣтя, съ които Вашите мили ученици затрупаха на гарата моя автомобилъ, ценя не като изразъ на признателностъ, а като сърдечно указание за онази любовъ, която ни свързва въ името на милата ни Родина и на нашия любимъ Царь.

Вашият признателенъ и преданъ Генералъ Луковъ.

Пловдивъ, 16 май 1935 г.
Читателитъ до „Изтокъ“

Изъ „периферията“

Срещу Трудовашката конюшана, въ Коруча до ж. п. линия, коритото на Ново-селската река е изкопано до самите стени. Пътя, които е оставенъ за минаване е съвършено тъсънъ и ми аващъ каруци, като стигнатъ до самия завой, — ж. п. линия и подпорната стена, овъка вътъръ рискува живота си. Нека се взематъ мѣрки бръвъме, докато не е станало нѣкое по-голѣмо нещастие, защото често пищущия е билъ свидетелъ на обръщане каруци, маляръ и безъ жертви.

Гражданинъ

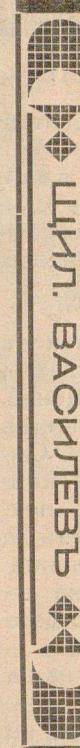
Отъ понедѣлникъ

Съзаклятици

но интересно — тя е стара германска колония, съ плодородна почва, почти два пъти по-голѣма отъ Франция, съ 5 milionna туземии и 10 хиляди европейци, намираща се подъ мандата на О. Н., гражданитъ на чинто членове — държави се ползватъ съ привилегии. Всичко това благоприятства за една масова италианска колонизация, незастрашавана отъ французското съперничество.

Тъзъ съ добритъ изгледи, които Африка поднася на италиянската активност, ако наистина единствената грижа на римското правителство е да се облекчи отъ многочисленото население, създавайки му колонии въ плодородните земи. Тази фашистка политика е обусловена и отъ съображения, често пъти противни на самите страни и повдигащи забранени въпроси между Италия и Франция.

Италия се счита онеправдана въ поддълбата на общата победа и иска ново разпределение на разделените вече мандати. Но отъ кого ще вземе таки-ва-отъ Англия или отъ Франция?

ЩИЛ. ВАСИЛЕВЪ — Сливенъ

Агенция Д-во „Балканъ“ — телефон. 88.

За сезона НОВИ СТОКИ на НИСКИ ЦЕНИ:

КРЕВАТИ и **кушетки** — отлично качество, пълна имитация дървени. **ДЕТСКИ КОЛИЧКИ** — Варненски, разни модели.

ГАРНИТУРИ, СТОЛОВЕ, фотболи, маси, закачалки. Шевни и пишуши машини; Радио-апарати; Грамофони и площи.

ГУМЕНИ ОБУЩА, Подова мушама; Велосипеди, гуми, части; Примуси, ел. ютии, крушки; Флай токсъ, помпи; Бръснарски потрѣби.

ВСИЧКИ ОСИГУРОВКИ ПРИ Д-ВО „БАЛКАНЪ“

(Снай-износни условия и комбинации)

Запомните: НОВИЯ МАГАЗИНЪ срещу стъкларитъ ЕСКЕНАЗИ.

Съ почитъ: Щил. Василевъ

Лаборатория „Радио“

Д. МОМЧЕВЪ — Сливенъ
пл. „х. Димитъръ“ — 19.

Изработка по най-модерни схеми апарати, отъ 1 до 10 лампи и вълни, отъ 16 до 2000 метра.

На складъ всъкакви радио части и лампи.

Извършва поправки на радио апарати, модернизира стари такива, строи антени и др.

Народенъ типъ

3 ламповъ 2,600 лв.

4 ламповъ 3,800 лв.

Застраховайте имота и живота си при I-вото българско застрахователно д-во

„БЪЛГАРИЯ“

То е най-старото дружество, съ мендународна известностъ, платило до сега обезщетения по разните застрахователни клонове

ПЕТЬ МИЛИАРДА ЛЕВА

Агентъ за Сливенъ: П. КАМБУРОВЪ, тел. № 51

2—5

Тукъ вече Италиянската политика се явява въ други образъ. Мусолини твори едното временно политика на личността и италиянския престижъ. Обладанъ отъ римските спомени, Дуче започва да вижда нѣщата въ уголъмени размѣри. Фашисткия имперализъмъ мечтае да създаде наново една средиземноморска империя, да направи отъ източното средиземно море едно италианско езеро и да направи духовно и политически нѣвзашити римски владения: Сирия, Тунисъ, може би и Алжиръ и, ако може, нѣкакъ да се премахне французкото влияние въ средиземноморието.

Затова той се нуди да подхожда на политиката на фашисткия престижъ, тъй нещо въ съгласие съ исламските демографски интереси на Италия. И най-чудното въ случая е, че при окопирането на Триполитания въ 1911 г. Мусолини лежа петъ месеца въ затвора, зароди гробото му твърдение, че завладяването на една пустиня не ще донесе облекчение за италиянските болки. Той се е променилъ много отъ тогава. И ето, че отведенъ, ние французите състановме „сити“, „задоволени“, „пришелци“, „консерватори“, които „препятствуватъ на дуловото разширение“ на него- вата страна.

ХРОНИКА

ПРИ ЗАМИНАВАНЕТО си г. Генерал Луковъ подари на редакцията ни портрета си, съ надпись: „На „Изтокъ“ за добър спомен от полезно сътрудничество. Генерал Луковъ“.

ИЗБРАНЪ Е ЗА ЧЛЕНЪ на националния почитенъ спортенъ съветъ за предстоящия Балкански турниръ, от Сливенъ—г. Апостолъ Стефановъ.

ПОЧИНАЛА е на 21 т. м. Стефанка Добри Христова, майка на нашия приятел Петър Добревъ. Богъ да я прости! Нашите съболезнования.

ВЪ БЛИЗКО време сливенското женско д-во е взело инициативата да уреди едно честване на многозадужилата на ша съгражданка г-жа Аргира Жечкова, която като учителка още отъ тъмната епоха на робството до днес, не е престанала да работи за просветата на своя народъ и своя градъ.

НА 3. IV. Т. Г. изгорѣ кѫща та вила на г. Ардашесъ Папазиянъ. Следъ единъ день отъ пожара пристигна ликвидаторъ на Бълг. Застрах. Д-во „БЪЛГАРИЯ“, при което бѣ застрахована кѫщата и още въ сѫщия денъ опредѣли следуемото се обезщетение 30,000 л., които вече сѫ изплатени на г. А. Папазиянъ.

ЖЕНСКОТО дружество „Майчина длъжност“ на 30 т. м. ще празнува своя съюзенъ празникъ. За целта въ салона „Зора“ ще се изнесатъ до клади за международните постижения на женските съюзи, както и частно за онова, което българката е дала за културата и прогреса на своята родина.

ПРЕЗЪ М. АПРИЛЪ т. г. въ гр. Сливенъ има 74 раждания, 2 жениди, 37 умирации. Прави впечатление малкото жениди. Когато презъ м. мартъ т. год. имаме 25 жениди, презъ м. априлъ тѣ намаляватъ на 2. Това се обяснява съ факта, че презъ великиятѣ пости не се разрешаватъ вѣнчавки.

ПЪРВОНАЧАЛНОТО у-ще Генералъ Кесяковъ на 23 т. м. заведе всички ученици на брой 400 души съ влака до с. Гаврилово. Въ село бѣха посрещнати отъ мѣстните учители, ученици и селяни. Децата се запознаха отблизо съ селския животъ, прекараха въ близостъ съ селските деца и при игри и забави минаха деня.

УЧЕНИЦИ отъ разни мѣста на Царството идватъ въ Сливенъ и обикалятъ забележителности на града.

Нѣкои отъ улиците по които се строятъ кѫщи и дюкани, както тия при памятника на Добри Желѣзовъ, сѫ изпълнени съ пѣсъкъ, камъни и пр. На тия мѣста ставатъ вече сблѣсквания, понеже движението е голѣмо и улиците сѫ станали съвсемъ тесни. Налага се на техническото отдѣление да вземе мѣрки, за да се избегнѣ въ бѫдащите това.

СЪ ВРЕМЕННАТА трудова повинност се приготвлява пѣсъкъ за настилка на новите улици които започнаха да се работятъ. Пригответия пѣсъкъ се кубира.

СВ. СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИ и тази година се отпразнува тържествено. Взеха участие учениците отъ всички училища, войскови отдѣления и цѣлокупното гражданско. Поради голѣмата горѣщина, на много деца стана зле. Въ случаи се налагаше една предвидливостъ—да не се държатъ децата толкова дълго време на едно мѣсто.

Концертъ Ветка Инж. Жечкова ЕДНО ДАРОВИТО ДЕТЕ

На 6 юни подъ покровителството на женското д-во „Майчина длъжност“, ще даде своя първи концертъ въ Сливенъ, нашата малка съгражданка—Ветка Инж. Жечкова, живуща въ Бургасъ.

Концертната е едва 10 годишна, но владѣе съ такова изкуство пианото и цигулката, че буди не само възхищение, но удивление у най-голѣмите наши музиканти критики. Сѫщата вече е давала два концерта въ София, и следъ последния си концертъ презъ м. априлъ т. г. получи признание отъ софийската критика за най-даровитото Българско дете въ музикално отношение.

Гордееки се съ тая наша малка съгражданка, щедро препоръчваме на—приятелите на музиката, тоя концертъ.

Концерта на Сливенския ДЕТСКИ ХОРЪ ВЪ ЯМБОЛЬ

Концерть, който изнесоха деца отъ III-а Слив. прогимназия, ржководени отъ симпатичния диригентъ г. Цековъ, мина при голѣмъ успѣхъ. Какво умиление извика у всички слушатели явяването на малката Божанка Лолова, която продорижира народния ни химнъ, а съ каквото интересъ и притаенъ дѣхъ се изслушаха ржководението отъ малкия диригентъ Коста Игнатовъ—„Огечество“ отъ Тюлевъ и „О, Българий“ отъ Митовъ. Учителятъ имъ г. Цековъ си спечели за сetenъ пѣтъ име не само на хоровъ диригентъ отъ завидна величина, но на голѣмъ педагогъ.

Не е за отминаване да се отбележи и за звучните и сочни гласове на Зорка Стѣфanova и Соня Коларова, които изпѣха дуетъ изъ „Девойка и Змия“ отъ Б. Митовъ, съ голѣмо вживяване и чувство.

Квартетъ „Разказывать ни Господи“ отъ Хайдънъ бѣше изпълненъ безукоизнено. Ако човѣкъ не гледаше би помислилъ, че това не сѫ земни сѫщества, а приказни ангели, че това сѫ звуци, излизящи отъ хармониумъ.

Нашиятъ топли чувства и хиляди благодарности къмъ ржководителя на хора г. Цековъ, къмъ Дириектора на прогимн. г. Тодоровъ и на останалите учители, които ни удостоиха съ тази голѣма честь, като ни дадоха възможностъ да изживѣмъ едно чисто музикално тържество, което ще запазимъ въ душите и сърдцата си за бѫдащите поколения и което ще тури началото на искрено сближение, чрезъ децата и музиката, на двата Тундженски братя—Сливенъ и Ямбълъ.

П. Чавдаровъ—Ямбълъ

Статуята на Х. Димитъръ

тия дни ще бѫде поставена на своя пьедисталъ. За целта се издигна голѣма скеля и съ помощта на два голѣми скрипци и дебели вѫжета се започна да се вдига самата статуя, която е 2,300 кгр. тежка. Оказа се че дърветата сѫ тънки и почнаха да се вглеждатъ. Затова се направи корекция. Статуята е изправи и премѣсти до основите на паметника. Днесъ тя ще бѫде вдигната и циментирана на постоянното си място.

И духотъ на Бузлуджанския герой ще се понесе успокоенъ надъ града на признателното поколение.

„ИЗТОКЪ“

ЛЮБЛЯНСКИЯ УЧИТ. ХОРЪ ВЪ СЛИВЕНЪ

На 22 т. м. пристигнаха 80 души смѣсенъ хоръ на Люблянския учители, водени отъ г. Професоръ Адамичъ, известенъ композиторъ. Гарата бѣ препълнена отъ посрещачи. Ученици, учители, граждани по срещата влизали вълкъ съ скъпите гости съ сърдечно „Ура“. Музиката иззвирала югославски химнъ. Люблянци се построиха и изпѣха „Шуми Марица“. Сливенския Народенъ хоръ изпѣвала югославски химнъ. Кметъ на града г. Д. Захариевъ поздрави гостите, на което хорътъ отговори съ приветственъ маршъ. Народниятъ хоръ, воденъ съ Люблянци—160 души, изпълниха заедно нашиятъ приветственъ маршъ „Родна пѣсънъ на вѣкъ на свѣрзва“. Това бѣше величественъ моментъ. Гарата се огласи отъ величествената пѣсънъ. Следъ това гостите потеглиха за града, придружени отъ музика и много посрещачи.

Следъ обѣда, гостите бѣха разведени изъ града. Вечеръта хорътъ даде великолепенъ концертъ съ много отбрана програма, въ която бѣха застѣпни главно модерни автори, съ композиции, разработени въ най-новъ стилъ, съ най-разнообразна и богата хармония. Когато изпълниха композицията на г. Проф. Адамичъ, той, бе по-виканъ на сцената и поздравенъ съ бурни ржкоплесания отъ публиката. На хорътъ бѣха поднесени буйетъ отъ учителите, отъ женското дружество „Майчина длъжност“ и отъ Народниятъ хоръ.

Вечеръта следъ концерта има банкетъ отъ 220 куверта въ Военния клубъ, който премина при задушевна атмосфера.

Военния оркестъ изпълни хубави композиции—български и инострани, а Народниятъ хоръ изпѣв „Родино мила“, „Слана падна Гане“, „Гайдаръ“ и „Сеймени“. Тостове държаха: Кметъ на града, учителя Бѣчваровъ и Ил. Цековъ отъ Народниятъ хоръ. На тѣхъ отговори г. Проф. Адамичъ, като изказа голѣмата си радостъ дето е могълъ да осъществи неговия проектъ за тази музикална обиколка въ България, а особено въ Сливенъ, дето се е родилъ х. Димитъръ, Добри Желѣзовъ, Добри Чинтуловъ, дето живѣе днешния композиторъ Мишо Тодоровъ и дето има такъвъ хубавъ Народенъ хоръ.

На следния денъ гостите бѣха изпратени много тържествено отъ многобройни изпращачи на гарата.

На раздѣлата тѣ поканиха нашия Народенъ хоръ да имъ гостува въ Любляна. Люблянци отнесоха съ себе си мили спомени за единъ наистина сърдеченъ приемъ въ Сливенъ.

Професоръ Адамичъ въ III. Прогимназия

Известния югославски голѣмъ компонистъ професоръ Адамичъ, презъ време на пребиванието си заедно съ Люблянския учителски хоръ въ Сливенъ, е посетилъ III. прогимназия, за да чуе детския хоръ на г. Цековъ. Пригответъ билъ голѣмъ сюрпризъ за г-на професора: хорътъ е билъ диризиранъ отъ една ученичка отъ I. класъ.

Пластичното и вдъхновено диризиране на детето при изпълнение на националния химнъ дълбоко трогнало почтенния професоръ, и той пригърза малката диригентка и разъзвънвалъ обсипва г. Цекова съ възторженъ похвали за голѣмъ гворчески успѣхи. Г-нъ Адамичъ отнесе единъ миль споменъ отъ III. прогимназия,

Явна благодарность

Подписаниетъ Ардашесъ Папазиянъ отъ гр. Сливенъ, изказвамъ на I-то Българско Застрахователно Дружество „БЪЛГАРИЯ“ моята най-голяма благодарностъ за гдето веднага ми изплати сумата отъ

ЛЕВА 30,000 (тридесетъ хиляди)

обезщетение за изгорѣлата ми на 3 Априлъ т. г. презъ нощта кѫща, находяща се въ Сливенския лозя.

Смѣло мога да препоръчамъ на всички, които милѣятъ за своя имотъ и нивотъ, да правятъ своите застраховки само при най-старото Българско Застрахователно Д-во „БЪЛГАРИЯ“.

гр. Сливенъ, 21 май 1935 год.

(п) Ардашесъ Папазиянъ

— ЧИНДОМЪ —

Спестовно-строителното кооперативно сдружение е най-солидното и се ползва съ най-голѣмъ авторитетъ въ страната.

Станете спестителъ при него, за да осъществите своя идеалъ—да имате свой домъ.

Справка и записвания при представителя за гр. Сливенъ и околните.

Т. Ганчевъ—бившъ учителъ.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

бившиятъ хотелъ „Македония“ (по настоящемъ складъ и кантора на НЕДЕВЪ & САРЖИВАНОВЪ) въ гр. Сливенъ срещу гарата, начиная отъ 1-и юлий т. г.

Може да служи за фабрично заведение, складъ, хотелъ и др.

Споразумение при Петър Х. Николовъ гр. Сливенъ

ПРОДАВА СЕ УРЕГУЛИРАНЪ ПАРЦЕЛЬ

въ центъра на града, отъ 275 кв. м.

Справка СТ. БОБЕВЪ—бюро Архит. Зах. Илиевъ.

Обявление

Петъръ Шиникчиевъ, адвокатъ отъ гр. Сливенъ, като пълномощникъ на Мата Николова лично и като законна представителка на малолетните ѝ деца, отъ гр. Сливенъ, живущи въ гр. Бургасъ продава следния недвижимъ имотъ: дюкянъ, находящъ се въ гр. Сливенъ, ул. Корученска, отъ около 300 кв. м. застроено и незастроено място при съседи: отъ тритъ страни улица и Кондю Алексиевъ, срещу Популарна банка. Подробности при Шиникчиевъ.

Театъръ „Зора“

Отъ четвъртъкъ

СЛАВЕЯТЬ НА ВИЕНА